

V O N N I S

nr.

4165

dd.

25/10/96

De Rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, 8^e kamer, rechtdoende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis gewezen :

Not.nr F 4642/87

in zake van HET OPENBAAR MINISTERIE

Waarbij zich heeft aangesloten als burgerlijke partij:

Het Vlaams Gewest,

vertegenwoordigd door de Vlaamse executieve ten verzoeken van de , Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening & huisvesting, hiertoe aangewezen door het besluit van de Vlaamse Executieve van 11 december 1985, tot aanwijzing van de leden van de Vlaamse executieve, voor en namens wie verschijnt Meester

woonstkiezende ter studie van voormeld advokaat, bij akte verleden door onderzoeksrechter te , het onderzoek geopend zijnde ingevolge deze aanstelling als burgerlijke partij.

TEGEN:

=====

afgevaardigde-beheerder
geboren
wonende te
Nederlander

2.
directeur
geboren
wonende
Nederlander

3.
directeur
geboren
wonende
Nederlander

4.

BETICHT VAN:

In tussen 20 december 1932 en 20 september 1934, op hierna vermelde data en/of in hierna vermelde periodes, de feiten de achtereenvolgende en voortdurende uiting zijnde van eenzelfde opzet, het laatste feit gepleegd zijnde op 17 september 1934

DE EERSTE, DE TWEEDE EN DE DERDE

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd.

A. In meerdere malen, op niet nader te bepalen data, tussen 1 maart 1970 en 1 januari 1971

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 7, 11 en 13 van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten en de artikelen 1 en 2 van het K.B. van 6 december 1976 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en de stads- en dorpsgezichten, thans het Besluit van de Vlaamse Regering dd. 17 november 1973 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten (BS. 10.3.74) als eigenaars en vruchtgebruikers van een beschermd monument of van een in een beschermd stads- of dorpsgezicht gelegen onroerend goed, nl. het gekadaastreerd als en eigendom van verzuimd te hebben de hierna bij KB bepaalde algemene en specifieke voorschriften na te leven met betrekking tot de instandhouding en het onderhoud van voor bescherming vatbare of beschermde onroerende goederen, nl.:

1°. inbreuk op art. 2.1° van het KB van 31 augustus 1977 houdende de rangschikking als monument van het kasteel , stellende behoudens geldig verleende machtiging is het verboden op de hogervermelde percelen werken uit te voeren vermeld in art. 44 van het van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw in casu het plaatsen van een lastlift in de hoektoren van het gelijkvloers; het uithreken van de muur tussen de 2 vertrekken op het gelijkvloers; het verhogen van de vloeren op de verdieping; het plaatsen of verplaatsen van binnenmuren; het uitbreken van de kapel in een der hoektorentjes; het ombouwen van een woonkamer tot gescheiden toiletten; het verbouwen van de kelder tot keuken

2°. inbreuk op artikel 2.2° van het KB van 31 augustus 1977 stellende behoudens geldig verleende machtiging is het verboden de ordonnantie en het uitzicht van de percelen en van de zich erop bevindende onroerende goederen te wijzigen in casu om. door het verwijderen op het gelijkvloers van alle originele muurbespanningen; het verwijderen op de verdieping van alle planken- en parketvloeren en vervangen door een betonvloer of een chape en het inbrengen van een badkamer; het plaatsen van een lastlift in de hoektoren van het gelijkvloers; het uitbreken van de muur tussen de 2 vertrekken op het gelijkvloers; het verhogen van de vloeren op de verdieping; het plaatsen of verplaatsen van binnenmuren; het uitbreken van de kapel in een der hoektorentjes; het ombouwen van een woonkamer tot gescheiden toiletten; het verbouwen van de kelder tot keuken

3°. inbreuk op artikel 2 van het KB van 6 december 1976 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van de monumenten en stads- en dorpsgezichten (B.S. 26.2.77) stellende de eigenaar van een monument of van een ander onroerend goed, dat deel uitmaakt van een stads- of dorpsgezicht, is verplicht zorg te dragen voor de instandhouding en het onderhoud in casu door het uitvoeren van de onder punt 1, 2 en 4 vermelde werken

4°. inbreuk artikel 4 van het KB van 6 december 1976 stellende het zandstralen is altijd verboden in casu het zandstralen van zuilen van de gaanderij op de binnenkoer van het kasteel

B. Bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 der wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 der wet van 22 december 1970, zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen, op de hierna vermelde percelen van onroerende goederen gelegen te Aartselaar en omvattende het met vijver, tuin, park, bos en gronden, ter plaatse " gekadastraal als

met een globale oppervlakte van 52 ha, 17a en 31 ca, eigendom van de met maatschappelijke zetel gevestigd te en van het onroerend goed gelegen te gekadastraal als oppervlakte 9ha., 15a. en 60ca., eigendom van

en

I tussen 20 december 1987 en 1 januari 1991 te hebben uitgevoerd,

II. van dan af tot 19 september 1994 te hebben instandgehouden

1. op de percelen kadastraal gekend onder -----

- a. een reliëfwijziging door het aanbrengen van een ophoging bestaande uit aarde, steenslag en kiezel over een oppervlakte van circa 40m x 20m x 1mH
- b. het aanleggen van een toegangsweg naar de afslagzone over een lengte van circa 30m x 1m x 1m H.
- c. een overdekte opslagplaats (driving range) van 19m x 5 m x H3,50 m uit hout en afgedekte met een pannendak
- d. een bergplaats van 4,90 m x 3,30 m x H. 2,20 m uit hout en afgedekt met een pannendak
- e. een betonverharding van 20m x 1m
- f. een afsluiting bestaande uit metalen palen (6m. H.) met vangnetten

2. op het perceel kadastraal gekend onder -----
een vijver

3. op het perceel kadastraal gekend onder -----

h. een reliëfwijziging door het uitvoeren van ophogingswerken langs

4. op het perceel kadastraal gekend onder -----

i. verbouwingswerken aan het kasteel zoals o.m. het plaatsen van een lastlift in de hoektoren van het gelijkvloers, het uitbreken van de muur tussen de 2 vertrekken op het gelijkvloers, het verhogen van de vloeren op de verdieping, het plaatsen of verplaatsen van binnenmuren, het uitbreken van de biddkapel in één der hoektorentjes, het ombouwen van een woonkamer tot gescheiden toiletten, het verbouwen van de kelder tot keuken

j. gebruikswijziging van de hoofdfunctie van het gebouw gelegen in een bosgebied naar een hotel met restaurant, bars en vergaderruimtes

C. in meerdere malen, op niet nader te bepalen data tussen 20 december 1969 en 1 januari 1971

Bij inbreuk op de artikelen 6, 21.2°, 22 en 23 van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, aangevuld en gewijzigd bij het decreet van 13 juli 1972 en het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, werken te hebben ondernomen welke verboden zijn bij het Koninklijk Besluit tot rangschikking van een landschap, in casu het K.B. van 23 maart 1977 tot rangschikking van het landschap gevormd door omgeving van het kasteel en meer bepaald de hierna vermelde verbodsbepalingen van dit besluit te hebben overtreden door het uitvoeren van hierna vermelde werken op de hierna vermelde percelen gelegen te gekadastraerd als , eigendom van de 5.

), eigendom van
met maatschappelijke zetel gevestigd te
, namelijk:

1. artikel 2.1 stellende behoudens toelating is het verboden het oprichten van een gebouw of een constructie of het plaatsen van een inrichting, zelfs uit niet duurzame materialen, die in de grond is ingebouwd, aan de grond is bevestigd of op de grond steun vindt ten behoeve van de stabiliteit, en bestemd is om er ter plaatse te blijven staan, ook al kan zij uit elkaar genomen worden

a. door op de percelen kadastraal gekend onder de aanzet voor een hoogspanningspost bestaande uit een meetpost en een transformator te hebben opgericht

b. door op het perceel kadastraal gekend onder een reeks metalen palen (6m H.) met vangnetten te hebben geplaatst

2. artikel 2.10 stellende behoudens toelating is het verboden in- of ondergrondse of ondergrondse leidingen te plaatsen door op de percelen kadastraal gekend onder doorheen een bestaand onverhard pad in het parkbos ondergrondse leidingen te hebben aangelegd
3. artikel 2.12 stellende behoudens toelating is het verboden om het even welk werk dat de aard van de grond, het uitzicht van het terrein of het hydrografisch net zou kunnen wijzigen,
 - a. op de percelen kadastraal gekend onder door het ophogen met grond over de gehele breedte van de percelen over een lengte van 20 meter en hoogte van 1 m.
 - b. door op het perceel kadastraal gekend onder een vijver te hebben aangelegd
4. artikel 2.14 stellende behoudens toelating is het verboden de bomen enige bewerking te laten ondergaan waardoor hun leefbaarheid of verdere groei in het gedrang worden gebracht, nl. door op de percelen kadastraal gekend onder de illegale aanhoging met grond uitgevoerd te hebben tot tegen of rond 5 van de historisch waardevolle hoogstammige Taxusbomen.

De vierde gedagvaard om zich met de eerste, tweede en derde burgerlijk verantwoordelijk te horen verklaren voor de veroordelingen tot de kosten hoofdens de tenlasteleggingen ingevolge de artikelen 162 en 194 van het Wetboek van Strafvordering die zullen uitgesproken worden ten laste van de verdachten, zijn/haar bestuurders, beheerders, organen, aangestelden of lasthebbers die de misdrijven begaan hebben in de uitoefening van het ambt waarmee zij belast waren.

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van
beklaagden door de bewaarder der Hypotheken kantoor te
, dd. 13/11/1995

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van
beklaagden door de bewaarder der Hypotheken kantoor te
, dd/ 7/12/1995

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van
beklaagden door de bewaarder der Hypotheken kantoor te
dd 18/11/1995 ,

Gezien de stukken van het onderzoek;

Gehoord de burgerlijke partij in haar middelen en besluiten, ontwikkeld door meester
advocaat loco meester ; advocaat;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de eerste, tweede, derde beklaagde en vierde gedaagde in hun middelen van
verdediging, bijgestaan door meester , advocaat;

Overwegende dat beklaagden in ondergeschikte orde, in het kader van een goede rechts-
bedeling de opschorting van de strafvordering vragen en dit in afwachting van de uit-
spraak van de Raad van State over de vergunningsplicht van de uitgevoerde werken;

dat zij hiervoor beroepen op artikel 24 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van
Strafvordering en hun verzoek tevens met de nodige voorbeelden uit de rechtspraak en
rechtsleer stofferen;

dat de door beklaagden aangehaalde rechtspraak (Antwerpen, 10 januari 1995; T.M.R.,
1996,89) echter breekt met de gangbare rechtspraak over artikel 159 Grondwet door te
stellen dat het hof geen uitspraak kan doen over de regelmatigheid van een administra-
tieve rechtshandeling;

dat het weerhouden beletsel echter niet voorkomt in de gangbare rechtspraak over artikel
24 wetboek van Strafvordering (zie o.m. Hvb. Antwerpen, 10 januari 1995, T.M.R.,
1996, 90);

dat deze rechtbank dan ook van mening is dat in casu de strafvordering niet dient
geschorst te worden tot na de uitspraak van de Raad van State nu er geen wettelijk belet-
sel is dat het berechten ervan zou verhinderen;

dat het immers de uitdrukkelijke opdracht van de rechtbanken en hoven is om zelf de
interne en externe wettigheid van reglementen en besluiten, met inbegrip van de indivi-
duële rechtshandelingen, te toetsen zonder zich evenwel met hun opportuniteit in te laten
(T.M.R.; 1996, 90 e.v.);

voorwat betreft tenlastelegging A 1,2 en 3

Overwegende dat het kasteel bij KB van 31 augustus 1977 als monument
gerangschikt werd conform de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976 tot bescher-
ming van monumenten, stads- en dorpsgezichten;

dat het domein en aanhorigheden tevens als landschap werden beschermd bij
KB van 23 maart 1977;

dat o.m. uit het verslag van (Onderfarde I - stukken 76-97) blijkt dat
het kasteel een zeer grote historische en kunsthistorische waarde heeft;

dat in artikel 2 van voornoemd decreet bepaald wordt dat voor de toepassing ervan als
monument aangezien wordt : "Een onroerend goed...., inbegrepen de zich erin bevin-

dende roerende zaken, onroerend door bestemming”;

dat het begrip “onroerend door bestemming” dient begrepen te worden in de zin van artikel 524 en 525 burgerlijk wetboek, zijnde alle roerende voorwerpen die de eigenaar blijvend aan zijn erf verbonden heeft, m.a.w. alle voorwerpen die er met gips, kalk of cement aan bevestigd zijn, of die niet kunnen verwijderd worden zonder het erf zelf te beschadigen;

dat het rangschikkingsbesluit van het kasteel van 31 augustus 1977 in artikel 2.1 daarenboven uitdrukkelijk stelt dat er, behoudens geldig verleende machtiging, op de in het besluit vermelde percelen geen werken mogen uitgevoerd worden zoals vermeld in artikel 44 van de wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en stedenbouw;

dat artikel 2.2 van het voornoemde besluit daarenboven uitdrukkelijk als erfdienstbaarheid voorziet dat, behoudens geldig verleende machtiging, de ordonantie en uitzicht van de percelen en de zich erop bevindende onroerende goederen (Middeleeuws kasteel) niet mag gewijzigd worden;

dat artikel 44.1 van de wet van 29 maart 1962 op zijn beurt stelt dat “niemand zonder voorafgaande en uitdrukkelijke vergunning mag bouwen...afbreken, herbouwen, verbouwen aan een bestaande woning”, in casu het beschermde monument;

dat ook de rechtsleer (o.m. Vekeman en De Surray) stelt dat verbouwingswerken vergunningsplichtig zijn ongeacht zij een inwendige dan wel een uitwendige verbouwing op het oog hebben;

dat uit de studie van het dossier blijkt dat op 15 mei 1990 een bevel tot stillegging der werken werd afgeleverd aan die opdracht had gegeven tot het uitvoeren van ingrijpende verbouwingen in het kasteel en dit zonder voorafgaande schriftelijke machtiging, zoals voorzien in artikel 11 par 2 van het decreet inzake monumenten, stads- en dorpsgezichten en artikel 2 van het hogervermelde rangschikkingsbesluit;

dat hierbij de binneninrichting van het pand alsmede de goederen onroerend door bestemming, behorende tot het beschermde monument, geheel of ten dele verloren gingen of minstens ingrijpende wijzigingen ondergingen (zie o.m. Algemeen dossier - stukken 159-161);

dat dit niet alleen blijkt uit de lijst der werken zoals opgesteld door de heren (architect) en (Interieurarchitect), Algemeen dossier- stukken 316-349, doch ook uit de verklaring van , zaakvoerster van de ; die in het kasteel werken uitvoerde (Algemeen dossier - stukken 353-55);

dat hieruit o.m. blijkt dat de oorspronkelijke vloer op verschillende plaatsen uitgebroken en vervangen werd door nieuwe tegelvloer en plinten (zie o.m. Algemeen dossier -stukken 339, 338, 337, 330, 329, 327, 326);

dat op de verdieping planken en parketvloeren werden uitgebroken en vervangen door

een verhoogde betonnen vloer of chape met het inbrengen van badkamers (zie o.m. Algemeen dossier -stukken 324, 326 en 327);

dat verder blijkt dat de oorspronkelijke muurbespanning alsmede de muurbekleding in faïence op verschillende plaatsen verwijderd en vervangen werd (zie o.m. Algemeen dossier - stukken 339, 338, 334, 333, 332, 330, 327, 326, 325, 324, 323);

dat uit het dossier ook het uitbreken van een muur tussen twee vertrekken op het gelijkvloers alsmede het plaatsen van enkele binnenmuren blijkt (voor het uitbreken zie o.m. Algemeen dossier - stuk 335- lokalen 18 en 19 en stuk 334 - lokalen 02 en 03; voor het plaatsen zie o.m.stuk 337 - lokaal 8-9; 327 lokaal 1.2);

dat verder vast staat dat ingrijpende verbouwingen werden uitgevoerd aan de huiskapel waarbij het oorspronkelijke altaar en podium werden uitgebroken (Algemeen dossier - stuk 235);

dat ook een woonkamer werd omgebouwd tot gescheiden toiletten (zie o.m. Algemeen dossier - stuk 322 lokalen 1.11 en 1.12 en 180);

Overwegende dat ook de werken aan de lift manifest als vergunningsplichtig dienen worden beschouwd nu uit de stukken van het dossier, blijkt dat het in casu niet gaat om de vervanging van de bestaande lift door een gelijkaardig toestel, wat eventueel nog zou kunnen kaderen in de onderhoudsplicht van de eigenaar, maar wel om de installatie van een veel grotere lift aangepast aan de noden van nieuwe bestemming nl. de uitbating van een restaurant dat voor een dergelijke verbouwing dan ook duidelijk een voorafgaande toestemming had dienen bekomen te worden;

Overwegende dat wat betreft de verbouwing aan de kelderkeuken de rechtbank van oordeel is dat op basis van de gegevens van het dossier de feiten niet bewezen zijn;

dat zij beklagden dan ook hiervoor vrijspreekt;

dat uit het voorgaande, alsmede uit de stukken van het dossier, blijkt dat de hierboven vermelde verbouwingen ingrijpend het karakter van het beschermd monument hebben gewijzigd en, gelet op hun aard en omvang, geenszins kunnen beschouwd worden als kaderend in de gewone onderhoudsplicht van de eigenaar van het beschermd monument;

dat de onderhoudsplicht immers dient opgevat te worden als een behoud van het status quo;

dat de werken waarvan sprake het uitzicht van het monument echter zonder meer drastisch wijzigden nl. van historisch belangrijk waterslot tot golfclub- annex restaurant-hotel;

dat zij dan ook duidelijk onderworpen waren aan een voorafgaande machtiging, welke door beklagden niet werd aangevraagd;

dat beklagden dan ook zonder meer te kort kwamen in hun verplichting om zorg te dragen voor de instandhouding van het geklasseerde monument;

dat de feiten, met uitzondering wat betreft deze voorzien onder tenlastelegging A3 voorzover zij betrekking hebben op het zandstralen van de zuilen, dan ook bewezen zijn;

tenlastelegging A4 :

Overwegende dat beklaagden eveneens, in strijd met artikel 4 van het KB van 6 december 1976 de zuilen van de gaanderij op de binnenkoer van het kasteel zouden hebben laten zandstralen (zie o.m. Algemeen dossier stuk 283-86) waardoor er barsten in deze zuilen zouden ontstaan zijn;

dat echter uit geen enkel stuk van het dossier objectief blijkt dat de kwestieuze zuilen ook effectief gezandstraald werden, nog minder dat beklaagden hiertoe opdracht zouden gegeven hebben;

dat dit feit dan ook niet bewezen is en beklaagden hiervoor worden vrijgesproken;

TENLASTELEGGING B:

Overwegende dat uit het dossier blijkt dat beklaagden inderdaad op het domein van het kasteel een aantal vergunningsplichtige werken, zoals vervat onder tenlastelegging B, uitvoerden en in stand hielden zonder dat zij hiervoor, voorafgaandelijk, een bouwvergunning bekwamen;

dat beklaagden van hun kant echter, opwerpen dat deze werken geenszins vergunningsplichtig waren;

dat, gelet op hetgeen verder uiteengezet wordt, de rechtbank van oordeel is dat deze tenlasteleggingen bewezen zijn met uitzondering van de feiten zoals voorzien onder B1 a tot e; B3;

tenlastelegging B 1.a :

Overwegende dat beklaagden stellen dat de door hen aangebrachte reliëfwijziging zoals voorzien in de tenlastelegging sub B 1.a niet vergunningsplichtig zou zijn daar deze niet aanzienlijk is;

dat zij hiervoor verwijzen naar het feit dat een reliëfwijziging steeds moet beoordeeld worden door deze te kaderen in de totale oppervlakte van het terrein waarop ze werd uitgevoerd;

Dat beklaagden terecht opwerpen dat de verbouwing, waarvan sprake onder deze tenlastelegging, werd aangebracht in het kader van de aanleg van het golfterrein, en dat op 16 juli 1986 door hiervoor een stedenbouwkundig attest werd afgeleverd voorzien van het advies van de Gemachtigde ambtenaar voor de provincie (stuk I 29);

dat dit advies inderdaad duidelijk stelt dat reliëfwijzigingen in het kader van de aanleg van het golfterrein niet als vergunningsplichtig kunnen beschouwd worden gelet op de grote oppervlakte waarop dit terrein wordt aangelegd;

dat de wettelijk bevoegde overheid derhalve minstens de schijn heeft gewekt dat de door beklaagden uitgevoerde ophogingswerken niet vergunningsplichtig waren;

dat beklaagden voor de feiten onder deze tenlastelegging dan ook worden vrijgesproken;

tenlastelegging B 1.b en e:

Overwegende dat beklaagden wat betreft het aanleggen van een toegangsweg naar de afslagzone, zoals voorzien onder B 1.b en de betonverharding zoals voorzien onder B.1e, terecht stellen dat ook deze ingreep niet vergunningsplichtig is en hiervoor o.m. verwijzen naar een arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen dd. 18 december 1992 (R.W. 1992-93, p.1097-1098) waarin gesteld werd dat het aanleggen van een weg louter door verharding, zonder dat dit gepaard gaat met een aanzienlijke reliëfwijziging of het aanleggen van nutsvoorzieningen, niet vergunningsplichtig is;

dat de rechtbank van mening is dat gelet op de feitelijke elementen van het dossier, alsmede op hetgeen uiteengezet werd onder B1a deze feiten dan ook niet bewezen zijn en beklaagden hiervoor vrijspreekt;

tenlastelegging B 1 c en d :

Overwegende dat beklaagden stellen dat de constructie waarvan sprake onder deze tenlastelegging (driving range en bergplaats) reeds was opgenomen in de aanvraag met bijgaand plan dd. 4 december 1986 waarbij aan de bevoegde overheid een afwijkingstoelating werd gevraagd (bijlage 10 bij P.V. dd. 21 mei 1990);

dat zij voorhouden dat op 29 januari 1987 deze afwijkingstoelating werd verleend en zij er op grond van het stedenbouwkundig attest dd. 16 juli 1986, van uitgingen dat, gelet op het feit dat hieruit zou blijken dat de aanleg van het golfterrein niet vergunningsplichtig was, dit eveneens het geval was voor de driving range en de bergplaats die hiervan integraal deel uitmaakten;

dat daarenboven, nog steeds volgens beklaagden, voor de overdekking van de bestaande driving range een afwijkingsvergunning werd aangevraagd die inderdaad ook bekomen werd; (bijlage 11 bij P.V. dd. 21 mei 1990);

Overwegende dat de rechtbank vaststelt dat beide constructies inderdaad werden opgericht en instandgehouden in de veronderstelling dat beklaagden hiervoor een machtiging hadden gelet op de bepalingen van het stedenbouwkundig Attest van de Provincie (stuk I-29);

dat beklaagden dan ook terecht van mening waren dat deze constructies niet vergunningsplichtig waren;

dat de kwestieuze bouwwerken immers duidelijk aanwezig zijn op de oorspronkelijke plannen van aanleg zoals goedgekeurd door de bevoegde overheid;

dat de rechtbank gelet op het voorgaande beklaagden hiervoor dan ook vrijspreekt;

tenlastelegging B 1.f :

Overwegende dat wat betreft de constructies voorzien onder deze tenlastelegging kan volstaan worden met hetgeen uiteengezet wordt onder de tenlastelegging C1b;

dat deze feiten dan ook bewezen zijn;

tenlastelegging B 2:

Overwegende dat uit de studie van het dossier blijkt dat beklaagden in het golfterrein een vijver aanlegden op het perceel gekend onder _____, zonder voorafgaande bouwvergunning;

dat beklaagden van hun kant opwerpen dat deze vijver reeds werd aangelegd door de vorige eigenaar van het kasteel, _____; nadat deze op 29 januari 1987 van de bevoegde Minister hiervoor een vergunning had gekregen;

dat uit de stukken van het dossier, en meer bepaald uit onderfarde V - stukken 31 (plan) en 32, echter blijkt dat in tegenstelling tot wat beklaagden voorhouden, de kwestieuze vijver helemaal niet voorzien was in het plan dat hoort bij de ministeriële toelating van 29 januari 1987 tot aanleg van een deel van het golfterrein in het gerangschikt landschap;

dat verder uit geen enkel stuk in het dossier blijkt dat deze vijver door de vorige eigenaar zou aangelegd zijn;

dat de vijver derhalve weldegelijk door beklaagden werd aangelegd in strijd met de geldende wettelijke bepalingen zodat deze tenlastelegging dan ook bewezen is;

tenlastelegging B 3. :

Overwegende dat uit het dossier, Onderfarde IV -stukken 14-15 en 19 blijkt dat beklaagden op het perceel kadastraal gekend onder _____ een reliëfwijziging uitvoerden door ophogingswerken langs _____ zonder dat zij hiervoor voorafgaandelijk een vergunning bekwamen;

dat beklaagden van hun kant stellen dat deze reliëfwijziging niet vergunningsplichtig zou zijn daar deze niet aanzienlijk is;

dat wat betreft het aspect van de reliëfwijziging verwezen wordt naar hetgeen terzake uiteengezet werd onder B 1.a;

dat deze tenlastelegging lastens beklaagden dan ook niet bewezen is;

tenlastelegging B. 4 :

Overwegende dat voor de argumentatie wordt verwezen naar hetgeen reeds uitvoering

uiteengezet werd onder de tenlastelegging sub A;

dat er verder op gewezen wordt dat uit de objectieve vaststellingen in het dossier (zie o.m. Algemeen dossier - stukken 159-161) blijkt dat door de uitvoering van de werken de bestemming van het kasteel ingrijpend gewijzigd werd, zonder dat hiervoor voorafgaande de wettelijk vereiste toelating bekomen werd;

dat een uniek en historisch uiterst belangrijk Middeleeuws waterslot door beklaagden werd omgevormd tot een mondain clubhuis- annex hotel- restaurant;

dat het dan ook zeker niet opgaat te stellen, zoals beklaagden menen te moeten doen, dat daar het kasteel reeds voor de totstandkoming van de gewestplannen bestond, de eigenaar ervan een verworven recht zou hebben om het naar believen te gebruiken, zolang het rangschikkingsbesluit wordt gerespecteerd;

dat zulks immers regelrecht ingaat tegen de ratio legis van de wetgeving op de monumenten en landschappen, die net het behoud van deze monumenten en landschappen in hun oorspronkelijke staat en bestemming beoogt;

dat het voor zich spreekt dat van deze bestemming niet kan worden afgeweken dan na het bekomen van een voorafgaande vergunning van de bevoegde overheid;

dat er tot slot dient op gewezen te worden dat beklaagden in conclusies geheel ten onrechte voorhouden dat het rangschikkingsbesluit weldegelijk door hen werd gerespecteerd, quod certe non (zie de uiteenzetting terzake sub A);

dat de feiten voorzien onder deze tenlastelegging dan ook bewezen zijn;

tenlastelegging C.1 a en b:

Overwegende dat uit de stukken van het dossier blijkt dat beklaagden weldegelijk vergunningsplichtige werken lieten uitvoeren zoals voorzien in de tenlastelegging, zonder dat zij hiervoor voorafgaandelijk de wettelijk vereiste vergunning hadden bekomen;

dat zij in conclusies echter voorhouden dat voor de onder deze tenlastelegging opgenomen constructies weldegelijk bij de bevoegde overheid een vergunning werd aangevraagd en bekomen;

dat o.m. uit Onderfarde I- stukken 112-114; en 119-120, echter duidelijk blijkt dat deze vergunningen slechts post factum, na het uitvoeren van de werken, werden aangevraagd;

dat door de bevoegde overheid immers op 7 augustus 1990 werd vastgesteld dat in opdracht van beklaagden reeds twee betonnen sokkels voor de te plaatsen hoogspanningsposten werden aangebracht (Algemeen dossier- stukken 192-193; Onderfarde I - stukken 111-114) daar waar de vergunning tot het uitvoeren van deze werken pas werd verleend bij M.B. dd. 28 september 1990;

dat op 21 december 1989 door de bevoegde overheid reeds werd vastgesteld dat beklaagden een reeks metalen palen met vangnetten hadden laten plaatsen (Onderfarde IV -

stukken 3, 8-11; Algemeen dossier - stukken 157, 186) en de vergunning tot het uitvoeren van deze werken pas post factum verleend werd bij M.B. van 27 april 1990;

dat derhalve in beide gevallen de werken werden aangevat zonder dat hiervoor voorafgaandelijk een vergunning bekomen werd;

dat deze tenlastelegging dan ook bewezen zijn;

tenlastelegging C 2 :

Overwegende dat uit de studie van het dossier (Zie o.m. Onderfarde I -stukken 100-110) blijkt dat het geen onder C 1 uiteengezet werd ook opgaat voor de werken zoals voorzien onder de tenlastelegging sub C2;

dat uit het voorgaande immers is gebleken dat de werken waarvan sprake ontegensprekelijk werden aangevat vooraleer de vergunning op 28 september 1990 bekomen werd;

dat ook deze tenlastelegging derhalve bewezen is;

tenlastelegging C 3 a en b:

Overwegende dat uit de stukken van het dossier, en meer bepaald uit Onderfarde 1 -stukken 60-67 en Onderfarde IV, blijkt dat beklaagden weldegelijk vergunningsplichtige werken lieten uitvoeren, zonder dat zij hiervoor voorafgaandelijk een vergunning van de bevoegde overheid hadden bekomen;

dat beklaagden van hun kant geheel ten onrechte tegenwerpen dat wat betreft de ophoging waarvan sprake sub C.3 a het in casu om een dergelijk kleine ingreep ging dat die niet de minste invloed zou hebben op de totaliteit van de aard en het uitzicht van het kwestieuze terrein;

dat immers het ophogen van de grond van de percelen 216 en 218 over een lengte van 20 meter met een hoogte van ongeveer 1 meter en dit over de ganse breedte van de percelen moeilijk als een kleine ingreep van geringe aard kan afgedaan worden;

dat deze ophoging, gelet op de aard en het karakter ervan, dan ook tegensprekelijk dient beschouwd te worden al een wijziging van de historische landschapsstructuur ter plaatse;

dat deze ingreep dan ook zonder enige twijfel vergunningsplichtig was;

dat wat betreft de aanleg van een vijver op het perceel kadastraal gekend onder sectie A nr 224 kan volstaan worden met te verwijzen naar hetgeen werd uiteengezet sub BII2 (Onderfarde III -stukken 1 en 2);

dat uit het voorgaande ten overvloede blijkt dat de historische landschapsstructuur in dit deel van het park door hogervermelde ingrepen onbetwistbaar gewijzigd werd en dit zonder dat voorafgaandelijk hiervoor een vergunning bekomen werd;

dat de tenlasteleggingen dan ook bewezen ;

tenlastelegging C.4 :

Overwegende dat uit de stukken van het dossier, en meer bepaald uit Onderfarde I -stukken 60- 67, blijkt dat beklaagde vergunningsplichtige werken liet uitvoeren, zonder voorafgaande vergunning;

dat immers niet betwist wordt dat zij opdracht gaven een aanhoring aan te brengen rond vijf historisch uiterst waardevolle hoogstammige Taxusbomen die oorspronkelijk de toegangsbeplanting vormden tot de voormalige boomgaard van het kasteel;

dat uit de studie van het dossier blijkt dat bij het dossier, voor het verlenen van de toelating voor de aanleg van een deel van het golfterrein in het gerangschikte landschap, het behoud van deze oorspronkelijke toegangstructuur een strikte voorwaarde vormde;

dat beklaagden van hun kant opwerpen dat nergens uit zou blijken dat de door hen aangebrachte aanhoring rond deze bomen hun groei of leefbaarheid in gedrang zou brengen;

dat uit de vaststellingen van de bevoegde overheid (Onderfarde I - stukken 42-43; 65-67) echter het tegendeel blijkt;

dat de feiten zoals voorzien in de tenlastelegging dan ook bewezen zijn;

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK,

Gelet op de artikelen 162, 185, 191,194, 195 van het Wetboek van Strafvordering,
artikelen 1, 3, 7 van het Strafwetboek,
artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935,
artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985,
artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878,
artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek,
artikelen 44 en 45 van het Strafwetboek,
en bij toepassing van de artikelen en wetbepalingen als aangehaald in de tenlasteleggingen A, B en C, alsmede de artikelen 38, 40, 65,66 van het strafwetboek

Rechtdoende op tegenspraak

Spreekt eerste, tweede en derde beklaagde vrij voor de tenlasteleggingen :
A1,2 voorwat betreft het verbouwen van de kelder tot keuken, A3 voorwat betreft het uitvoeren van de werken vermeld onder punt 4, A4, B1a, b, c, d, en e en B3;

VEROORDEELT eerste, tweede en derde beklaagde :

voor de vermengde feiten A1, 2, -uitgezonderd wat betreft het verbouwen van de kelder tot keuken-, A3- uitgezonderd wat betreft het uitvoeren van de werken vermeld onder punt 4, B1f, B2g, B4i en j, C1a en b, C2, C3a en b, C4 :

elk tot een hoofdgevangenisstraf van EEN MAAND
en
elk tot een geldboete van VIJFDUIZEND FRANK

Aangezien eerste, tweede en derde veroordeelde vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden hebben opgelopen;
dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de verbetering van deze veroordeelden te doen verhopen;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 8 der wet van 29 juni 1964, gewijzigd door artikel 4 van de wet van 10 februari 1994, de tenuitvoerlegging van de hoofdgevangenisstraffen uitgesproken ten laste van eerste, tweede en derde veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van DRIE jaar vanaf heden.

Verplicht elke veroordeelde, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, tot het betalen van een bijdrage van **tien frank**, bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 24 december 1993, vermeerderd met 1990 decimes per frank, en gebracht op telkens tweeduizend frank.

Verplicht elke veroordeelde tot betaling van 1/3 van de kosten van het geding belopende **11.246,- frank** en, bij toepassing van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, gewijzigd door het Koninklijk Besluit van 23 december 1993, elk tot een vergoeding van **duizend frank**.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 24.12.1993 de geldboeten vermeerderd zijn met 1490 decimes per frank, zodat die geldboeten elk 750.000,- frank bedragen;

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboeten vervangen kunnen worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op drie maanden voor elke geldboete van 5.000,- frank;

Beveelt dat de plaatsen in hun oorspronkelijk staat zullen hersteld worden zoals bepaald in de dagvaarding inzoverre de tenlasteleggingen bewezen zijn ,binnen een termijn van ZES MAANDEN na het in kracht van gewijsde gaan van onderhavig vonnis, onder verbeuring van een dwangsom van 10.000 frank per dag vertraging en dat de gemachtigde ambtenaar , in geval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, van ambtswege in de uitvoering ervan kan voorzien;

Machtigt de gemachtigde ambtenaar de van de herstelling van de plaats afkomende

materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats;

Zegt voor recht dat de veroordeelden gehouden is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter;

Verklaart vierde gedaagde burgerlijk aansprakelijk voor de veroordelingen tot de kosten hoofdens de tenlasteleggingen ingevolge de artikelen 162 en 194 van het wetboek van Strafvordering die zullen uitgesproken worden ten laste van de eerste, tweede en derde beklaagde, zijn bestuurders, beheerders, organen, aangestelden of lasthebbers die de misdrijven begaan hebben in de uitoefening van het ambt waarmee zij belast waren;

Rechtdoende over de vordering van de burgerlijke partij:

Het Vlaams Gewest;

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK,

Verklaart de eis ontvankelijk en gegrond als volgt:

Beveelt dat de plaatsen in hun oorspronkelijk staat zullen hersteld worden zoals bepaald in de dagvaarding in zoverre de tenlasteleggingen bewezen zijn ,binnen een termijn van ZES MAANDEN na het in kracht van gewijsde gaan van onderhavig vonnis, onder verbeuring van een dwangsom van 10.000 frank per dag vertraging en dat het Vlaams Gewest, in geval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, van ambtswege in de uitvoering ervan kan voorzien;

Machtigt het Vlaams Gewest de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats;

Zegt voor recht dat de veroordeelden gehouden zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter;

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig oktober negentienhonderdzesennegentig.

AANWEZIG:

voorzitter van de kamer, rechter,
rechter,
rechter,
substituut-procureur des konings,
griffier.

Doorhaling van 2 woorden goedgekeurd.